

ROZPROTY (4) *part praet pass pf*

Oba o jasne.

sg m N rozproty (1). ◇ n N rozprot(e) (1). ◇ pl A subst rozprot(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozproć.

1. *O częściach ubioru: rozłączony wskutek zniszczenia szwów (2) : dissartum, rosprote BartBydg 136b; [trędowaty] ołobno przed namioty miefzkał/ á mufiał mieć fzáty ná boku rofprote BielKron 36v.*

2. *Rozcięty (2) : Sectilis, Szczepány/ rościęty/ rofproty Mqcz 377b; wiele ich potym náydowano/ ktorzy bijąc konie/ w brzuchy ich rofprote grzeiąc fię ciepłą krwią [...] włázili. StryjKron 677.*

Cf ROZPROĆ

KW